

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 150/2011-14

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 13. apríla 2011 predbežne prerokoval sťažnosť Ing. D. K., P., zastúpeného advokátkou JUDr. O. M., P., vo veci namietaného porušenia základného práva zaručeného v čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky postupom Úradu práce sociálnych vecí a rodiny P. v bližšie neoznačenom konaní a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť Ing. D. K. o d m i e t a .

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 13. septembra 2010 doručená sťažnosť Ing. D. K., P. (ďalej len „sťažovateľ“), vo veci namietaného porušenia základného práva zaručeného v čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) postupom Úradu práce sociálnych vecí a rodiny P. (ďalej len „úrad práce“) v bližšie neoznačenom konaní.

Zo sťažnosti vyplýva, že sťažovateľovi bolo 19. júla 2010 doručené oznámenie Sociálnej poisťovne – ústredie Bratislava, o tom, že mu už nebudú vykonávané zrážky z dôchodku, ktoré mu mali byť vykonávané na základe exekučného príkazu na vykonávanie zrážok vydaného súdnym exekútorom pod sp. zn. Ex 1001/09, pričom sťažovateľ uviedol, že až do doby doručenia tohto oznámenia nemal vôbec vedomosť, že by proti jeho osobe bolo vedené exekučné konanie. V tejto súvislosti sťažovateľ uviedol, že nemá vedomosť, na základe čoho mu uvedené zrážky boli z dôchodku vykonávané, pretože mu nebolo doručené žiadne upovedomenie o začatí exekúcie, a to tak zo strany súdneho exekútora, ako ani zo strany Okresného súdu Prešov (ďalej len „okresný súd“).

Vzhľadom na to, že uvedené podanie sťažovateľa, ktorý je v danom prípade síce zastúpený kvalifikovanou právnou zástupkyňou, bolo zmätočné a nejasné, pretože z neho bola zrejmá iba všeobecná nespokojnosť sťažovateľa s tým, že proti jeho osobe bolo vedené exekučné konanie, o ktorom nemal vedomosť, avšak nevyplývalo z neho to, ktorý z atribútov sťažovateľom označeného základného práva zaručeného v čl. 48 ods. 2 ústavy sťažovateľ namieta, t. j. či namieta priet'ahy v konaní, alebo prerokovanie veci v jeho prítomnosti, alebo atribút verejného prerokovania veci a pod., a tiež z neho nebolo zrejmé, akým postupom, resp. rozhodnutím (označenie spisovou značkou) a ktorého orgánu verejnej moci malo dôjsť k porušeniu jeho práv, ústavný súd výzvou z 24. marca 2011 vyzval právnú zástupkyňu sťažovateľa na odstránenie uvedených nedostatkov podania.

Listom doručeným ústavnému súdu 6. apríla 2011 právna zástupkyňa sťažovateľa za porušovateľa základného práva sťažovateľa zaručeného v čl. 48 ods. 2 ústavy (opätovne bez toho, aby špecifikovala, ktorý z atribútov zastrešujúcich uvedeným ustanovením ústavy namieta) označila úrad práce, čo z pôvodnej sťažnosti ani z jej príloh nevyplývalo, pričom právna zástupkyňa sťažovateľa opätovne neoznačila konanie, v rámci ktorého mal ňou označený úrad práce porušiť právo sťažovateľa, iba uviedla:

„Sťažovateľ je toho názoru, že uvedeným postupom ÚPSVaR P. došlo k porušeniu jeho základného ústavného práva - uvedeného v ustanovení čl. 48 ods. 2, podľa ktorého každý má právo, aby sa jeho vec verejne prerokovala bez zbytočných priet'ahov a v jeho

prítomnosti a aby sa mohol vyjadriť ku všetkým vykonávaným dôkazom, čo bolo inak v ústavnej sťažnosti uvedené.

Na výzvu súdu udávam, že sťažovateľom označené práva boli porušené postupom ÚPSVaR... P., ktorý zrejme podal návrh na exekúciu a vykonal zrážky z jeho dôchodku na základe exekučného príkazu, a to bez toho, aby mu bolo doručené rozhodnutie /exekučný titul/, upovedomenie o začatí exekúcie ani exekučný príkaz.

Sťažovateľ teda namieta porušenie jeho základného ústavného práva uvedeného v čl. 48 ods. 2 Ústavy SR, v zmysle ktorého každý má, okrem iného, právo, aby sa jeho vec prerokovala v jeho prítomnosti a aby sa mohol vyjadriť k všetkým vykonávaným dôkazom.“

II.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí senátu bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak. Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú zákonom predpísané náležitosti, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

V súvislosti s podaním sťažovateľa ústavný súd podotýka, že sťažovateľ (zastúpený kvalifikovanou právnou zástupkyňou) v ňom síce všeobecne označil porušenie svojho základného práva zaručeného v čl. 48 ods. 2 ústavy, avšak bez uvedenia, ktorý konkrétny atribút tohto základného práva namieta, a tiež neuviedol, resp. spisovou značkou alebo číslom konania neoznačil, v príčinnej súvislosti s akým postupom, resp. konaním úradu práce (v akom konaní) malo k jeho porušeniu dôjsť. Na margo tvrdení právnej zástupkyne sťažovateľa v podaní doručenom ústavnému súdu 6. apríla 2011, v zmysle ktorých úrad práce „... vykonal zrážky...“ z dôchodku sťažovateľa, sa ústavnému súdu žiada podotknúť, že tak ako to zistil z príslušného exekučného spisu vedeného okresným súdom pod sp. zn. 16 Er 236/09 a súdnym exekútorom pod sp. zn. Ex 1001/09, mal úrad práce v danom prípade postaviť oprávneného z exekúcie, avšak, ako je známe, priebeh exekučného konania procesne neriadi, resp. neorganizuje oprávnený z exekúcie, ale pod dozorom exekučného súdu súdny exekútor, takže oprávnený z exekúcie nemôže „vykonávať zrážky“ z príjmu (v danom prípade z dôchodku). Okrem tohto ústavný súd poukazuje na skutočnosť, že sťažovateľ na jednej strane tvrdí, že nemá vedomosť, na základe čoho, resp. v koho prospech mu mali byť zrážky z dôchodku v rámci exekučného konania vykonávané, pretože mu údajne nebol doručený ani exekučný titul, avšak na strane druhej uvádza, že sa tak dialo na návrh a v prospech úradu práce.

Vzhľadom na to, že ústavný súd výslovne poučil právnú zástupkyňu sťažovateľa na nedostatky jeho podania, ako aj na následky ich neodstránenia, a tiež vzhľadom na to, že právna zástupkyňa sťažovateľa tieto nedostatky sťažnosti neodstránila, ústavný súd sťažnosť sťažovateľa po predbežnom prerokovaní podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde odmietol pre nesplnenie zákonom predpísaných náležitostí, tak ako to je uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

Ak ústavný súd poučí sťažovateľa o jeho procesných právach a povinnostiach v konaní o sťažnosti podľa čl. 127 ústavy s cieľom poskytnúť mu plnú možnosť na uplatnenie ústavnej ochrany jeho základných práv a slobôd a poučí sťažovateľa o tom, ako treba opravu alebo doplnenie sťažnosti urobiť, je procesnou povinnosťou sťažovateľa

a tiež v jeho záujme výzvu ústavného súdu a pokyny na opravu alebo doplnenie sťažnosti v nej obsiahnuté rešpektovať (III. ÚS 120/05, II. ÚS 413/06).

Keďže sťažnosť bola odmietnutá ako celok a rozhodnutie o priznaní primeraného finančného zadosťučinenia a o priznaní úhrady trov konania sú viazané na vyslovenie porušenia práva alebo slobody sťažovateľa (čl. 127 ods. 2 prvá veta ústavy), ústavný súd sa touto časťou sťažnosti nezaoberal.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 13. apríla 2011